

82. வண்டுதரு மாற்றம்

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

895. பண்டுபல நாளாப் பகிரதன்போல் பாடுபட்டுத்
தொண்டுகூற்றுந் தூயோருந் தோய்ந்தறியார்-பெண்தகாய்
வண்டுரூப் பூமேல் வதிகின்றான் யாம்அவனைக்
கண்டழைத்தல் எங்ஙன் கழறு. 1
896. இன்பமாய் இருந்த நிலையினின்று ஏமாந்து
துன்பால் எறிபட்டுத் தூதுரையும்-அன்பே
சொல்லி கும்பிடுவாய் நீ சொல்லறநில் வானா
சலிக்கு மனத்தைத் தடுத்து. 2
897. தன்னிலையை விட்டுத் தடுமாறிச் சாற்றுபல
இன்னுரைகள் சொல்லி இறைஞ்சுகின்றாய்-பொன்னே
திருந்தும் உபாயம் தெரியுங்கால் சும்மா
இருந்த படிக்கே இரு. 3
898. அகத்தே உளராய் புறம்எங்கும் தூது
மிகப்பே துறவால் விடுப்பாய்-ஐகப்பேதாய்
ஐயுணர்வாற் சற்றும் அலமராது உன்னகத்து
மெய்யுணர்வால் போகம் விதும்பு. 4
899. மீதன்பி னுல்திரு வேங்கட நாதன்மாட்டு
ஓதற்கா எம்மைநீ உய்த்திடுவாய்-மாதராய்
காதன்மிக் காற்கைக் கனியும் மறைபொருளாய்ப்
போதல்கண் அஞ்சனத்தைப் போன்ம். 5
900. ஆயன் பிடர்மறியை ஆயதுஅவ் ஊர்முழுதும்
போய கதையின் புணர்ப்பாமே-சாயலாய்
நின்னகத்தே உள்ளநின் னேயனைநீ கண்டுமிகத்
துன்னுதற்குளந் தம்மைவிடும் தூது. 6
901. தூங்குங்கால் உள்மகிழத் தோய்வானைத் தோய்வால்நீ
ஏங்குவதென் னோவெளிவந்து எண்ணிஎண்ணி-வேங்கனியே
மோக்கத்தி னூங்கு முடிவில்லை ஆங்கிலையுள்
ஊக்கத்தின் ஊங்கு முயல். 7
902. நெஞ்சினு ராயநின் நேயர்க்கா வெய்துஉண்டல்
அஞ்சினாய் நீஏன் அலமந்தாய்-வஞ்சிநீ
நெஞ்சுள்ளே நின்றொளிர்அந் நின்மலரைத் தோய்ந்துநின்று
அஞ்சவரு துன்பம் அகற்று. 8
903. அளியே உருவாய் அகமுறைபெம் மானை
வெளியேவிட்டு எம்மை விடுப்பாய்-எளியாய்

முகக்கண்ணால் காண முயலாது மெய்ம்மை
அகக்கண்ணால் காண்டல் அறிவு.

9

904. அகவிழியால் காண்டல் அவாவுதியேல் அந்த
அகவிழியே தானா அமைவாய்—அகமே
பெருங்கண்ணாப் பெற்றாயேல் பெம்மான்பே ரின்பம்
ஒருங்குண்ண லாகும்உவந்து.

10

திருச்சிற்றம்பலம்